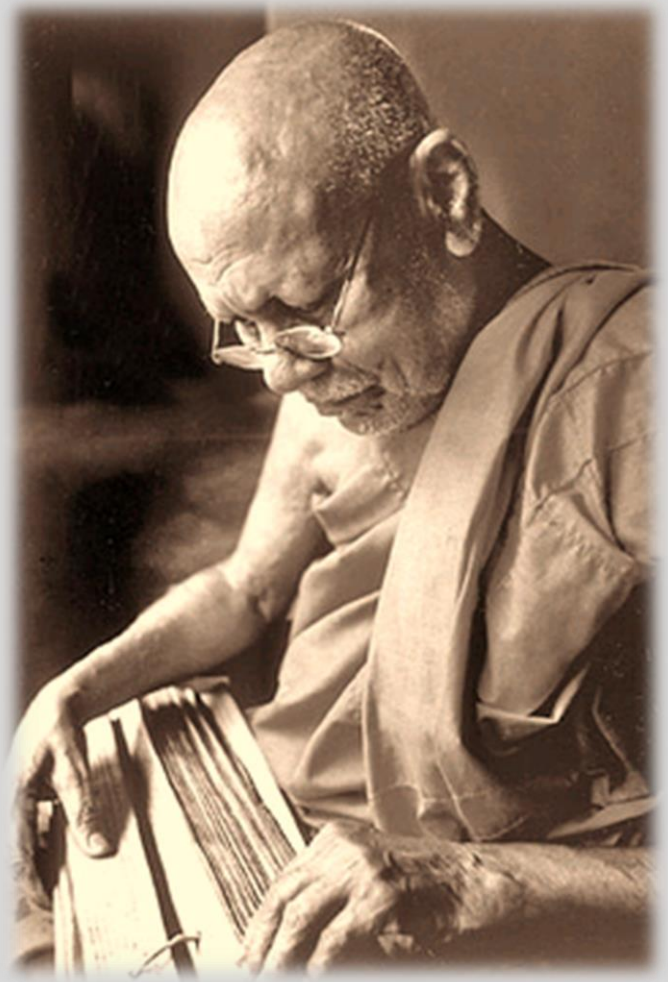

යමසාදරාවත

Non Commercial Distribution. Free For Republishing.

www.thiryak.org

යසෝදරාවත

1. සාරාසංකා කප් ලක්සය පෙරුම් පුරා
සොළසා සංකා කප් ලක්සය පෙරුම් පුරා
සුවිසි සංකා කප් ලක්සය පෙරුම් පුරා
මෝරා පුබුදු මල ලෙස බුදු වු ලොව් තුරා
2. නිමනැති සංසාර සාගරය පීන ලා
නිමනැති වස්තු ඇස් ඉස් මස් දන් දී ලා
නිමනැති වීරියක් කෙරුවාය හිත වෙ ලා
නිමනැති බුදු බවට ජීවිත දන් දී ලා
3. දීපංකර බුදුන් ලෝකෙට පහළ වෙනා
සුමේද නම් තපසුව බෝසත් එදි නා
කඳුරැලියේ වැඩ සිටි මහතා එදි නා
මේ මහතා මතු බුදු වෙයි වදාර නා
4. සිරි හස්තෙන් මල් පූජා කළ තැන දී
දෙසිතක් නැතුව නියමයි එක සිත් පැහැ දී
දෝත පුරා වැඳ පිදු රඹගම් පුර දී
නියත විවරණේ ලැබුණේ එතැන්හි දී
5. සුවිසි බුදුන්ගෙන් විවරණ ලබා ගෙන
ආයුස නිබ්බන පමණක් එහි වැඩ සිටින
වෙසතුරු වෙලා තපසේ ගොස් වැඩ සිටි න
අහස පොළොව මෙන් අන්තිම දන් දෙමි න
6. සහම්පති වැනි අන්තිම වැඩි ගම න
සම්බ උණේ ළං වී බුදු බව සොදි න
සැම දෙවියෝ රැස් වී සිට සැළකරන
බඹ ලොව ලක්ස ගණනක් දිව සිරි විදි න
7. කාලේ බුදු වෙන්ඩ සරි උණි ය මහතු නේ
ආලේ ඉතින් ඇරලා යමු සුවාමි නේ
කාලේ බලා වැඩ සිටි බෝසත් එදිනේ
සිලේ ගුණේ බැලුවොත් උපදින්න අ නේ
8. දී පේ දේසෙ උපදින කුල කොතන බ ලා
කෝපේ නො වී මව්පිය කවුද විමස ලා
රූපේ කවුද සරණෙට මට සිතා බලා
දී පේ උතුම් දඹදිව දිවසින් දැක ලා
9. සුදොවුන් නිසා මායා මව් කුස දැකලා
පන් සියයක් රූ ඇති කිරි මව් දැකලා
අගමෙහෙසුන් කැටුව ම එන බව දැක ලා
ඉතින් දඹදිවට යෙමි මම වදා ලා

10. රන් යහනේ සැතපෙන කල බිසවුන් ට
පුන් සඳ මඬල අහසින් ඒ යහන පි ට
රන් කඳ ලෙසින් වැඩියා සුදොවුන් ළඟ ට
තුන් ජාමෙට පෙනුණා සඳ මඬල ම ට
11. දණක් පමණ මල් අතුරපු දිව යහ නේ
පමණක් බිසව් සැතපෙන කල දුටු සීනේ
මැණිකක් දකින කොට ගැබ ඇතුළට වැදුණේ
මොන මොන දෙයක් දෝ නො දැනෙයි සුවාමි නේ
12. මහමායා සැතපෙන කල මල් යහනේ
අහසින් රිදී පරුවනයක් එම යහනේ
දහසක් බිසෝවරු වට කර මුර සිටිනේ
මහ රජු හට සැළ කෙරුවා මෙම සීනේ
13. තේරංජනං ගංඟාවේ සුදු වැල් ලේ
තේරංජනේ ඉස්නානේ නැවිල් ලේ
පැන්නා වටකරට සුවඳට මන ලොල් ලේ
පෙන්නා දිදී දරු සීනය පෙළින් පෙළ ලේ
14. දෙනෝ දහක් අඟනෝ මට මල් නෙළු වා
අනෝතත්ත විල මැද යහනක ඉඳුවා
කන්‍යා ලියෝ දෙදෙනෙක් පැන් නෑවෙව්වා
අනෝතත්ත විල මම සීනෙන් දුටුවා
15. සුදු සක ලෙසට ඇත් පැටියෙක් විත් යහ නේ
සුදු සොඬ ටිකෙන් මගෙ බඩ පිරිමදිති අ නේ
සුදු යම් දෙයක් සිදු වෙයි මම දුටු සී නේ
සුදු සුන් නිරිඳුනේ මොක දැයි ඔය සී නේ?
16. පිරි සිදු බමුණු ගෙන්නා මහ රජ එදිනේ
කිරි බත් කවා දෙවනුව ඇසුවා සීනේ
නිරි දුනි අපල නැත කාටත් ඔය සීනේ
පිරි සිදු බෝසතෙක් උපදි ය ලොවට අ නේ
17. සුද්දෝදන නරනිඳුනේ අසනව ට
නපුරු සීන නො පෙනෙයි පින් කළ අය ට
පෙනුණු සීනේ දරු සීනේ ම යි ඔබට
පින් ඇති බෝසතෙක් උපදි ය තුන් ලොව ට
18. රන් යහනේ සැතපෙන කල බිසවුන්ට
රන් මාලාවක් තිබුණා යහන පි ට
රන් දම විගස දැමුවා දෙවියෝ කර ට
අලු යම් වේලෙ ඔය සීනේ පෙනුණි ම ට

19. මහසෙන් රැස්ව කුඩ කොඩි ගෙන වටකර ට
අහසින් ඇවිත් රන් තරුවක් දෙරණ පි ට
විගසින් ඇහිද ගත්තෙමි අමයුරු ලෙස ට
සිනෙන් තරුව ගිලුණා මගෙ ගැබ තුළ ට
20. මහමායා සැතපෙන කල මල් යහනේ
මහමෙර මුදුනෙ ආසනයක වැඩ ඉඳි නේ
අසල ගමක පුන් සඳ පිරිමදිමින් නේ
මහ රජුනේ මොක දැයි ඔය දුටු සිනේ?
21. රිදී යහන සැතපෙන කල බිසවුන් ට
පිරි දෙනන කිරි ඵරිලා කරඬුව ට
රිදී කඳකි නයි පැටියෙකි දරණ ව ට
නැරිය දරු සින පෙනුණා බිසවුන් ට
22. ඉ තිත් ඇවිත් බමුණෝ වාසල් දොරට
සොඳි න් සින තෝරා දුන්නේ රජු ට
මෙතුන් ලොවට නායක පුන් සඳ ලෙස ට
උතුම් බෝසතෙක් උපදි ය තුන් ලොව ට
23. ද හස් ගණන් සිටි දෙවගන අත් හැර ලා
ද හස් සිය දහස් දිව සැප අත් හැර ලා
මහත් ගුණැති මායා මව් සඳ දැකලා
අහස් උඩින් පුන් සඳ ලෙස වැඩම ක ලා
24. මායා බිසවුන්ට දොළ දුක් හට ගැනිලා
දයා සිතින් සැම යදියෝ රැස් කරලා
කියා සැම තැන ම වාසල් කරවාලා
ගියා බිසව දන් සැල් දැක සතුටු වෙ ලා
25. දොළ උපතක් උදු මායා බිසවුන් ට
අරිති වහති වාසල් දොර නුවර ව ට
දොරටු සතර වාසල් හැර දන් දෙන්නට
දොළ සන්සිඳුණි මහමායා බිසවුන්ට
26. දෙවනු දොළක් හට ගත්තේ බිසවුන්ට
නුවර සැම තැන ම දිව පුරයක් ලෙස ට
පවර උතුම් මණ්ඩපයක් සොඳ රුවට
නුවර වට ඇවිද වැඩියා මණ්ඩපෙ ට
27. සල් උයනට යන්ට දොළ දුක් උණි ය ම ට
රන් රිදියෙන් සරසන්නේ උයන ව ට
සතර වරම් දෙවියෝ මුර ජාම ව ට
සන් තොස වෙමින් වැඩමෙව්වේ උයන ව ට

28. සල් උයනට වැඩියේ බිසව් මන ලොලා
මල් පිපිලා බමරුන්ගේ නද විප්‍ර ලා
සල් කඳ නැමුණි බිසවට බිම පාත් වෙ ලා
කල් දැන දස මාස සපිරිණි ය ගැබ තු ලා
29. මැණික් කරඬුවේ ගනරන් පිළිම ලෙසා
මැණියන්ට පෙනි පෙනි කුමරුන්ගෙ ඇ සා
සැඳි නොයෙක් අබරණ පැළඳී යසසා
පෙනි සැම දෙවියෝ වැඩියා විග සා
30. වඩා සිරිහස්ත සල් කඳ උඩින් ද රා
වඩා පළඳින්න මල් කඳ නැමුණු පුරා
විඩා හැර අල්ලමින් අත්ත මනහ රා
වඩා වටකරට තිර ඇඳ එවිසිතු රා
31. කල් දැනුණේ දසෙකඩ මස පිරුණු තැ නේ
රැල් පුළුන් බරකුත් බඩට නො දැණු නේ
මල් පවනේ එන ලෙස සොඳ සිහිල දැ නේ
සල් උයනේ දී ව ද කුමරු බිහි උණේ
32. අහසින් ඇවිත් දෙවියෝ වටකර සැදු ණේ
දහස් ගණන් සුරගන වටකර සැදුණේ
වෙහෙස නැතිව බිහි වුණි කුමරු විගසි නේ
මහබඩු ගෙනැත් වැඩුවා රන් දැල සොඳි නේ
33. බිහි වුණි කුමරු පුන් සඳ ලෙස රන් දැල ට
මනනද කුමරු බලමින් තුන් ලොව එව් ට
මට වැඩි කෙනෙක් නැති බව දැක තුන් ලොව ට
සිහනද පෑ ය එවිගස කුමරු මනතුට
34. පියුම් සතක් පිපුණි ය ඒ කුමරුන් ට
පියුම් පිටින් වැඩ බැලුවේ සතර වට
උතුම් නාද පෑ සිදුහත් කුමරුන් ට
රන් කිරි මේ වඩනි එවිගස කුමරුන්ට
35. නොයෙක් කිරිමවුන් දෙපසේ නැර ව ට
දහස් ගණන් නිම නැති ගෝසාව කො ට
දෙපෝදාට පායන පුන් සඳ ලෙස ට
නොයෙක් පෙරහරින් වැඩියා ය රජ ගෙ ට
36. දහස් ගණන් මුරකාවල් වටකර ට
දහස් සිය දහස් දිව මල් සස ලෙසට
දහස් පුන් සඳක් ලෙස ඒ කුමරුන්ට
සොළොස් වයස පිරුණා මේ කුමරුන් ට

37. දුනු සිල්පය සැදුණේ අප බෝසතු ට
යසෝදරා අගමෙහෙසුන් පළමු සි ට
එකුන් තිසක් අවුරුදු ගිහිව වැඩ සිට
උතුම් සිරි සැපත හැර බිසව සහ තුට
38. සසර කළකිරි තපසට සිත් පැහැ දී
බොහොම බිසව් ඇරියේ රජ යන්ට නො දී
කොහොම උණක් අද යම් මම මෙතැන්හි දී
මහණ වෙන්ට කළකිරුණේ උයනේදී
39. දිව යහනේ බෝසත් නැගිට විගසිනේ
ගිහි සැපතය හැර යම් මහණට ඉතිනේ
ඔන්න කවුද දොරටුව ළඟ සිටින්නේ
චන්න මම යි දොරටුව ළඟ සුවාමිනේ
40. සංසාරේ ඇත ම සිට පෙරුම් පි රූ
දැන් කාලේ ආවා පෙරටුව කුම රූ
ඉතින් මහණ වෙන්නේ දැක මගෙ කුම රූ
පින්වත් උතුම් ඉපදුණි රාහුල කුමරූ
41. මගේ යාළු එන්නේ නුඹ ඇත සි ට
අගේ ඇති ගමන් අද විතර යි මෙ ම ට
අගේ ඇතිව ආබරණක් දියන් ම ට
මගේ යාළු අසු සරසා දියන් ම ට
42. ග ලා කඳුළු වැටෙමින් ඇමති එම වි ට
බ ලා මගේ කුමරුන් එම් සහතිකෙ ට
වැඩලා බිසව් සිටිනා මාළිගාව ට
දැකලා බිසව් සැතපෙන සැටි යහන පි ට
43. සිරි හස්තෙන් රන් බාපත අල්ලාලා
සිරි පද රන් පඩි කඳ පිට තබා ලා
පිරි සිදු යහනෙ සැතපෙන පුන් සඳ ලී ලා
සිරි පද ගත්තෙ ආපසු කිසිවක් නො බ ලා
44. අ මුණක් පමණ මල් අතුරපු යහන පු රා
පමණක් ඵරුණි කුමරුට රන් කිරි තිස රා
කව දත් වරද නැති පින්කඳ යසෝද රා
ව ර දක් බුදු බවට පැමිණේ ය අන්තරා
45. සත් බඹයක් නිල් වරලස මිදී ලා
අත් බඹරෙකු ලෙසට වරලස කැරකී ලා
සිත් ලෙස කුමරු යහනේ කිරි බොන ලී ලා
අත් හැර ඉන්ට බැරි වෙයි රන් කුඹු දැක ලා

46. පෙරුම් පුරා ගෙන එන්නේ ඇත සිට
පතා සතුන් දන් දුන්නේ බුදු බව ට
කතුන් සැමට නායක පුන් සඳ ලඳ ලෙස ට
ඉතින් කතා කෙරුවොත් මගෙ බිසොවුන් ට?
47. රන් යහනේ සැතපෙන මගෙ බිසවුන් ට
ළං කර කුමරු බැලුවෝතින් යහන පි ට
රන් ලිය වැලකි සිරි හස්තය කුමරු පි ට
පින් කඳ බිසව් සැතපෙන සැටි දුටු නෙත ට
48. මැණික් කරඬු කට ලා කිරි බොන කුම රු
අතික් දෙයක් දුටුව ම මොකට ද නිසරු
වෙනස්කමක් සිතුවේ නැත මට අයුරු
සිතක් දරා ගෙන නෙත් දෙක කඳුළු පි රු
49. සාගර ජලය මදි ඇඬුවා මා සින් දා
කීකරු ලද ලියක් මේ ලෙව් තුළ ඇද් දා?
වෙන් කර අද ම යන්නේ බුදු බව සින් දා
සුන් කර කෙලෙස් දුරු කර එක සින් පැහැ දා
50. එක අඹු දරු නිසා මම කල් බැඳීම ය
නිම නැති සතුන් සසරින් ගොඩ ගැනීම ය
අද මම මහණ වෙමි ආලය හැරීම ය
පුදුම කුමරු රුව ඇති මගෙ රාහුල ය
51. පැතුම් බලෙන් දෙන්නා ආවේ පේව්
කතුන් සැමට නායක බිම්බා දේ වී
ඉ තින් සසර ඇවිදින්නේ නැත දේව්
ගොසි න්බුදුව එන කල් සිටපන් දේ වී
52. ස දුන් සුවඳ මල් අතුරපු යහන පුරා
යො දු නිගණන් පැතිරෙයි සුවඳ මනහ රා
රුවින් උතුම් රුව ඇති මගේ යසෝද රා
සො දි න්බුදුව එන්නෙමි මම එලොව්තු රා
52. පිරිසිදු එරන් කඳ සේ බිසවුන් හැරලා
සිරිපද මම ගත්තේ ආපසු නො බලා
විරිය කරන්නේ බුදු බව සිහි කර ලා
සූරිය මඬල මෙති ආපසු වැඩි ලී ලා
54. ආවේ එන්ඩ අපි දෙන්න ම ඇත සි ට
කීවේ යාළු අපි දෙන්න ම ඇත සි ට
ඇසුවේසුවාමිනි කොයිබට වඩින්නට
ඇසුවේඇමති වැඳලා සිරිපා දෙක ට

55. පාළු වේ ය වැඩියෝතින් මෙ අප ර ට
සාළු සළු ද පැළඳී රන් කඩු අත ට
වේළු බුදු බවට බාදා නො කර ම ට
යාළු ඇමති අසු සරසා දියන් ම ට
56. කඩ කඩා වචන නො කියති බෝසතුට
අඩ අඩා ගොසින් කන්තක අසු ළඟ ට
අඩා දොඩා අසු සරසයි සොඳ රුවට
වඩා සිරි හස්ත පිරි මැද අසුගෙ පිට
57. සැරසී කුමරු සැණෙකින් යන්ට එම ව රා
සිරිගණ සිරි පතුල් පඩි කඳට බර කරා
සිරි රන් කඩු මුණෙන් ඇරලා එරන් දො රා
පිරිය රාහුල ය සහ බිසව් සිහි ක රා
58. ස රණ අදහ මහණට වඩින ගමනටට
බ රණ පැළඳ සැතපෙන කුමරු ළං කො ට
ව රල නිල් කලඹ මුදලා යහන පිට
ද රණ උඩ බලා අක් බඹරෙකු ලෙසට
59. ස මන් පිව්ව මල් අතුරපු යහන පිට
ගි මන් ඇර බිසව් කුමරුන් තුරුළු කො ට
රුවන් කිණිහිරිය මල් ගෙතුවා ලෙසට
ද මන් සිරි හස්ත කුමරුන්ගෙ ඇඟ පි ට
60. ළඳී සිතින් මතු බුදු වෙන බව පතන
විඳී සිරි සැපත හැර තපසට වඩි න
බැඳී සසර ගිහි ගෙයි ආලය අරි ණ
මිඳී නිල් වරල ඇඳ පාමුල දර ණ
61. සෝම ගුණ සිසිල සිඹ සනසන මුහුණ
පේම ගුණ සොබන කුමරුන් වඩා ගෙ න
පුන් සඳ ළඟ සිටින රන් තරුවක් ලෙසි න
පුන් සඳ මෙන් වඩිති කුමරුන් සිහි කර න
62. පුන් සඳ ලෙසට බෝසත් වැඩියා ය පි ට
රන් කඳ කුමරු ඇර යමි ඉතින් කෙලෙස ට
රන් කඳ ලෙසින් වැඩියේ ගංගා තෙර ට
පින් ඇති මගේ අඹුදරු දකිමි ආවිට
63. සසර තිබෙන අගුණය දැක කළකිරිලා
පතර එකන්තක අසු පිට පැන නැගි ලා
කතර තිස් යොදුන් හිමගත ගෙවාලා
නතර වෙන්ඩ වැඩියේ ගං තෙර ද බ ලා

73. සිතා ගෙන ගියේ බුදු වෙන්ඩ ම යි සිත
පතා ජාතියේ ඔබට ම සරණ වෙත
පතා ඉතින් බැඳ දුන්නේ මීට අත
කතා නො කර මට වැඩියේ මන්දසිත?
74. මුව ජාතියේ ව ද පළමුව උපන්නේ?
එම ජාතියේ සිට නැර ම මම එන්නේ
කොයි ජාතියේ උපණත් මෙහෙසුන් ව න්නේ
මේ ජාතියේ ඇයි මා තනි කර යන්නේ?
75. එ දා ගියේ තපසට දෙන්න සහ කැලේ
වඩා දෙදරුවන් උකුළට රැගෙන ලො ලේ
බෙදා උණුමු පන්සල් දෙක ම එක කැලේ
මෙදා මොකද තනි කර යන්ට මම ක ලේ?
76. සි තා ගෙන ම වැර වැයන් කර උණු මි
ප තා පෙරුම් බලයෙන් නැර ම ආමි
ගොතා දැත බැඳලා අප දන් දුණු මි
ක තා මට නො කර වැඩියේ මන්ද හිමි?
77. තෙමා වැටේ මගෙ සළුපිළි නෙත් පුරවා
අ මා රසක් වැනි හිමි සඳ සිහි වෙනවා
ද මා කුමරු වැඩියා මට සිහි වෙනවා
මෙමා ඇර ලියෝ ලෙව් කුළ ඇද්ද ත වා?
78. උන්නෙමු අපි ඉපිද ලෙහෙනුන් කුලේ එ දා
වැටුණේ ජලය මැද සමුදුරයේ බිළිඳා
දැනුණේ කරපු වීරිය ගොඩ ගන්ට එ දා
හිමි රජුනේ මග ඇරියේ මන්ද මෙදා?
79. රුව ඇති පුතුව වැදුවා මම වැරදීද?
රුව ගුණ තේජසක් මගෙ අඩු වුණා ව ද?
ගරු සරු නැතිකමක් මාතින් යෙදුණාද?
මරු බිඳ බුදු වෙන්ඩ සිනෙන් පෙනුණා ද?
80. කි රලා බිජු රකින සැටි හිමි අසන්නේ
වැරලා දෙපය අහසට නගමින් ඉන්නේ
අ ඔලා මගෙ ළසෝ ගිනි දැන් ඇවිලේ න්නේ
නොව ලා ළමද අත තබමින් අඩන්නේ
81. වනන්තරේ සෙවණැලිවල සිටින්නේ
ගිමන් හැර සයන අඳුරට නො පෙන න්නේ
නිරන්තරේ මට ගිනි කඳ ඇවිලෙන්නේ
රන් බඳ ළමද අත තබමින් අඩන්නේ

82. සු වද බොජුන් වැළඳ මගෙ හිමි සද ට
නි බද බොජුන් රස කර දුන් වළඳන් ට
සු වද පලාපල වැවියන් හිමියන් ට
සු වද මල් නිකර පිපියන් රන් කදට
83. පිරිය ලෙසට සැතපුණු අපෙ මල් යහ නා
බැරිය ඉතින් දැකලා මගෙ පපුව දනා
වීරිය බුදු බවට බාදා නො ව වඩිනා
සූරිය මඬල වැනි ඔබ සැතපුණු යහ නා
84. වෙසතුරු වෙලා වැඩි දා ඔබ සිහි ඇද් දා?
රස තුරු හිමේ සොයමින් රැක්කා නො වෙ දා?
කරදර සිතක් සිතුවේ නැතුවා නො වෙ දා?
පරතෙර නැතිව රැක්කාව ද මහිමි ස දා?
85. සද ලප ලෙසට කැටුව ම ආවා නො වෙ ද?
අද මා හැර යන්ට කීවේ කවුරුන්ද?
සද මහ නුවර ඉන්නට කිව්වා නො වෙ ද?
එදා අඬ අඬා පස්සේ ගියාව ද?
86. බාදා නැතුව දන් දුන්නේ කුමරු මෙ මා?
එ දා ඉතින් මම වේස්සන්තරව තමා?
ව දා රුවට සිටි කුමරුන් රාහුල මා?
මෙදා ඉතින් වැඩියේ ඇයි ද මා දමා?
87. රහසක් මගේ කවදා වත් නැත මෙතු රා
වෙහෙස ක්වෙන්ට ඇරියේ නැත යසෝද රා
යහපත් මම ඇඬිමි නිම නැතිව නුඹ ක රා
ද හසක් ගුණැති මම ව ද සොඳ යසෝද රා?
88. කාරණාව බුදු වෙනවා ලකුණු දැනේ
නෑ රනැටු ව ආවා මම සරණ ගෙ නේ
බාව නාව තොර නො කරමි සිතින් අ නේ
මාළි ගාව අද අඳුරු යි සුවාමි නේ
89. දරුවන් එදා අත් බැඳලා දන් දුන්නේ
එරුවන් තනේ කිරි එරිලා කුමරුන්තේ
අඬමින් එදා සිරි පා මුල වැටෙමින්තේ
මෙලෙසි න්වෙහෙස වුණු මට ඇයි ගිනි දු න්තේ?
90. කිඳුරු වෙලා අපි දෙන්න ම උපන්නේ
අඳුරු සද පව්ව එකඟව වැස උන්නේ
සොඳුරු අපි දෙන්න එක රැට වෙන්උණේ
දෙ දරා ඉතින් අද දක්වා අඬ න්තේ

91. ගණන්නැතුව අප දුන්නේ අත් බැඳ දා
ගණන්නැතුව ඇඬුවේ මම ඔබ සන් දා
කි යන්ඉතින් මම කළ වරදක් ඇද් දා?
හෙමින්මහණ වෙන්නට වැඩියේ ඇයි දා?
92. නිම නැති සතුන් වුණු කාලේ පෙරුම් පු රා
පියයුරු පෑවේ නැත කවදත් වෙනස් ක රා
මේ වැනි පෙරුම් පිරු මට කරන අනද රා
අම යුරු මම නො වෙ ද බිම්බා යසෝද රා?
93. අනගි මුතු මැණික් අබරණ ගළවාලා
අනගි රන් පේස පා මුදු ගළවාලා
කනක කුණ්ඩලා බරණත් ගළවාලා
මලානිකව සිටියේ බිසව ගල්වෙලා
94. විලාප කිය කියා ඉඤ්ඤ යි අඩා දොඩා
ගලා කඳුළු නිම නැතිව ම ඇඬුම් අඩා
කලා පිලා උණු තැන් නිම නැතුව අඩා
කරලා මෙමට ගියෙ දෝ වෙන දාට ව ඩා?
95. ඇතා වෙලා හිමයේ ඔබ උපන් එ දා
සිතා ඇවිත් විද හෙළුවේ වැදි නො වෙ දා?
පතා අහිරිගා සිටියේ මම නො වෙදා?
පුතා දමා වැඩියේ ඇයි මහිමි ස දා?
96. මහ ඔසු පඬුව ඔබ මට කරපු පුවතරා
අඟුරා බත් මාළු ඇඟ ඉස සිට තවරා
නො මරා මරන්නට කළ දේ මට මිහි රා
අමරාපති දේවිය මම යසෝද රා
97. නිම නැති තපස් රැක්කා මම කැටුව ගොසි න්
එම දවසේ වත් නිම නැති වැඳුම් පිදු මි
පමණක් වරද වත් සිහි නැතිව මට ඉති න්
එහෙම හිටපු මා ඇයි තනි කළේ ඉතින්?
98. හිමයේ ගොසින් මල් යහනක නිදනවද?
කොමළ අනගි සිරිපා දෙක රිදෙනවද?
හිඟේ නැතිව දෙවියෝ මුර කරනවද?
මගේ ඇත් රජුනි හිමි අද කොතැනකද?
99. සෑම වරද තිබුණත් හිමියනේ ම ට
කෑම රස බොජුන් දුන්නෙමි සොඳ රුව ට
බෝම එපිට වඩිනා හිමිය පසු කොට
සෑම සියලු දෙවියෝ පිහිට යි ඔබට

100. කැලේ තිබෙන කොයි දේ වත් රස වේ වා
 මලේ බඹරු ලෙස පිරිවර ඇති වේවා
 අවිච්ඡි තිබෙන රැස් මාලා අඩු වේවා
 ගව්වෙන් ගව්ව දිව මාළිග සැදේ වා
101. කියන මැසිවිල්ල හිමි හට නො ඇසෙන වා
 රන් කඳ මහිමි මට හිනෙන් නො පෙනෙනවා
 කම් රස විඳීමක් නැත මම දිවුරනවා
 වෙන් කර ගියත් මම සිලේ පිහිටනවා
102. වෙහෙස උණත් තද දුක් මම ඉවසඤ්ඤ යි
 අහස පොළොව ලෙස හිමි සිහි කර ඉඤ්ඤ යි
 රහත් වෙන්ඩ මම වෑයම් කරඤ්ඤ යි
 ඇහැට දකින තුරු නව ගුණ පුරවඤ්ඤ යි
103. සත් දවසක් අඹ උයනේ වැඩ සිටලා
 සත් වෙනි දා රජගහ නුවරට වැඩලා
 පෙරත් බුදුන් කළ දේ දිවැසින් දැකලා
 ගෙනත් අහර වැළඳුවෙ ගං තෙර ද බලා
104. බිම්සර රජුට අවසර දී වැඩම ක ලා
 පළමුව බණ ඔබට දෙසමැයි වදා ලා
 උරුවෙල් දනව්වට බෝසත් වැඩම ක ලා
 අවුරුදු සයක් එහි තපසේ වැඩ සිටලා
105. පුන් සඳ ලෙසට බුදු බඳ රුව වැඩුණු ක ලා
 සුන් කර මරුන් බිඳ බුදු බවට නිකස ලා
 සුභාකාව දුන් කිරි පිඬු වැළඳු ක ලා
 එරන් තලිය ඇරියා උඩු ගඟ ඉහ ලා
106. විත්තිය කිය කියා එන්නේ පළමු සිට
 සොත්තිය බමුණු දන්නා කුස තණ එව් ට
 සිත් ලෙසට ම ගෙන වැඩියේ බෝ මුල ට
 තුදුස් රියන් විදුරාසන දුටු නෙත ට
107. පුරා දහම් සිහි කර මුනි වැඩ සිටලා
 දරා වටකරය දෙවියෝ මුර කර ලා
 පුරා මාර සෙනගක් බෝමැඩ පිරි ලා
 ලොවිතුරා බුදුව දස බිම්බර බිඳ ලා
108. පන් දහසක් පවතින දහම් මෙලොව ට
 පින් කඳ පළමු බුදු වී ලොව බලා සි ට
 සුන් කර සැම සතුන් සසරින් මුදන්නට
 දම් සක් පැවතුවා මුනි රජ පළමු කො ට

109. උතුම් මුනි රජ ද දිවැසින් බලා සිට
කුන් ගමනක් වැඩියේ නිසි පිළිවෙළට
පන්සාලිස් අවුරුදු වැඩ සිටින්නට
සුදසුන් රජ නිසා වැඩියේ ය නුවරට
110. උතුම් නුවර දිව පුර ලෙස සරසා ලා
පන්සියයක් රහකුන් පිරිවරා ලා
දහම් දෙසති නැයන්නට වැඩම කළා
රන්වන් බුදු රැසින් සිය නුවර පටලලා
111. පිරිසිදු රිදී කඳ සේ අහිරිගා බිසව්
සවනක් බුදු රැසින් සියොලඟ වෙළාබිසව්
පිරිවර සමග රන් ලියවැල ලෙසටබිසව්
සිරිපද පිට වැටිලා ඉඳ අඩති බිසව්
112. සම්පත් දියන් කියලා රාහුල කුම රු
පුන් සඳ වට දිලෙන රන් කරුව පිරිවැ රු
දහම් දෙසති එක් සිත් පහදා කුම රු
මහණ කළේ එවිගස රාහුල කුම රු
113. සුද්දෝදන නිරිඳුට බණ වදා ලා
ලද්ද සෝක හැර දහමට සිත නැමිලා
වින්ද සැපත් හැර බිසවුන් මහණ වෙලා
සුද්ද ඇතුළු සිල් රැක්කේ නැණින් බලා
114. කලක් මෙහෙම සිල් රැකලා යසෝදරා
තෙ ද ක්පාමි දෙව් මිනිසුන්ගෙ සැක හැරා
සුගත් බිසව් මහණට යති යසෝදරා
පලක් බැඳ එවැඩ උන්නේ යසෝදරා
115. පින් කළ අයට කාටත් මෙහෙම සත හට
සුන් කර කෙලෙස් දුරු කරලා විගසකට
අහස පලක් බැඳ වැඩ උන්නා එව්ට
රාහුල මාතාව මම් ව ද පළමු සිට?
116. පිරිසිදු සිල් රකිමි අවසර රැගෙන සිට
නො හැර කෙලෙස් දුරු කර බිසව් හණිකට
සිරි සැපතට පැමුණුණු බිසව් හණිකට
පන්සිය පිරිනිවන් පෑවා ය එම විට
117. බැඳපු දා ගැබක් ඒ දාතු පිහිටු වා
පිදු සැම දෙන එක මල් වරුසා වා
සිදුහත් බුදු වෙලා පින් කඳ වරුසාවා
බුදු වී හස්තයෙන් සැයට මල් පිදු වා

118. සකල සම්පත් හැර දමා ගොස් පැවිදි වූවා මෙහෙණි ස ස්තේ
සකල බව දුක් බිත්දවා හැර රහත් වී බබළවා සස්තේ
සකල නරගණ දෙව් බලුන් ඇ පිරිස් හට දන් දෙමින් ස ස්තේ
සකල සැපතින් අග්‍ර නිවනට යන්ට අවසර ගෙන නො ල ස්තේ
119. ලැබුණු තැන සිට නියත විවරණ බුදු වෙතා ලෙස මේ කපේ දී
යෙදුණු තම වායාව විලසට නො හැර ආ බැව් සැම තැනේ දී
බුදු වු තැන සිට වෙන්ඩ අවුදින් පළමු නිවනට යන තැනේ දී
පුරුදු ඔබ ලැබු නොයෙක් ඉරිදිය පාපු පෙළහර සැම තැනේ දී
120. පැන නැගෙමින් සත් සමුදුර ජලය පිටට නො ලසින් දා
වෙත කිසි යම් දෙයක් නො පෙනී මුදු පුරා මසෙකු ලෙ දා
දෙව් මිනිසුන් වෙත පාමින් පෙළහර මේ ලෙස එළ දා
යස එළදුන් යසෝදරා නිවන් පුරට ගියෙ නො ර දා
121. නෙකනෙකඉරිදි බල පාමින් මුනිඳුට පුදමින් පෙළහැ ර
දැ කදැ කමුනිඳුන්ට පෙනී අහසට වඩිමින් නෙක ව ර
දු කදු ක නසමින් නිවනට පැමුණුණු උත්තම යසෝද ර
එ කළු ක මුවකින් ගුණ කද කියනු කෙලෙස දෝ මෙම ව ර?
122. තලෙක දෙනලෙක තුන් තලෙක ඇ පිළිවෙළින් අහසේ සිට න්
ඉඳුරුපති මහ බඹ ද නා ගුරුඵන්ගෙ නන් වෙස් ගෙන සොදි න්
අවට සැදි සිටි පිරිස් හට මම යසෝදරා ය යි පවසමි න්
සුගත සම්ඳුට නොයෙක් තුනි දී පැවෙ එදවස පිරිනිව න්
123. මෙබඳු පාදේ උපන් සැම ඉතිරින්ගෙ මස්තක පිට සැ දු
කිරුළයක් බඳු යසෝදරා දේවියගේ ආකාරය සු දු
සවන කරමින් සියලු දිගැසින් මතු එමෙන් උපදින ලෙ දු
සකල පින් කරනා වු අටියෙන් සිත් දරව් මේ බණ ක දු
124. මොක් සැප පතා වසනා ලෝ සතා සිතා
දු ක් දැක සසර ආලය හළ හොතා යුතා
දු ක් ලැබ නෙ දන රැස් කරනා සිතා යුතා
දු ක් කර කල් නොයිඳු පින් කළ හොතායුතා
125. අසමින මේ දහම් අගනෝ ගෙන සිත ට
යටැසින රවා වත් නො බලා තම හිමි ට
වසමින රන් රස සෙ එකඟින් අදර කොට
උපදිනු යසෝදර බිසවුන් ලෙස සොඳ ට
126. හි මි ට ඇති පහසු අපහසු නො බල මිනී
අ පට මෙනම් දෙය දෙය ගෙනව කියමිනී
සි තට දුක් දෙවන බස් කිසි නො කිය මිනී
සොඳ ට සිටිනු මැන සිය හිමි වෙත පෙමිනී

127. දු කක් වන් කලට අත මිට හිඟ වෙමි න
සෙ ත ක් වන් කලට වැඩියෙන් දයාවෙන
ඇදක් නො ව කතනි හිමි සැලකුවෝති න
කිමෙක මොක් දකිනු බැරි යසොදරා මෙන?
128. රුක පතිදම් යසෝදර බිසවුන් ලෙස ට
දුක සැප දෙකෙහි වෙනසක් නො ව එක ලෙස ට
එක හිමි පතා සිටියොත් ළඳුනි බැති කොට
සැක නැත සහපවග මතු වර ලැබෙනව ට
129. ඉන්නිසා ලියනි හිමි හට යටහති න
දොම්න සා නො වී ලෙඩ දුකෙහි සතතින
අන්දෙසානො ලා සිතු යසොදරා මෙ න
පින්රසා කරවි සග මොක් ලබන මෙ න
130. සැමා සුරනි ගෙන පින් සිත යුරා පු රා
යොමා සුබ වැඩෙහි සිත නිරතුරා තිරා
පෙමා කර සතන් රුක දුක් දුරා හැ රා
අ මා මහ නිවන් ලබනුය තිරා ස රා

යසෝදරාවත නිමි